"Nova Makedonija" Skoplje. 6.VII1976.

МУЗИКА

ДВЕ ИНТЕРЕСНИ ПРЕТСТАВУВАЊА

КОН РЕЦИТАЛИТЕ НА ТОМИСЛАВ ТРПКОВСКИ, КОНТРАБАС И НАДА КОЛУНЃИЈА, ПИЈАНО — БЕЛГРАД

ИАКО ВО МИНАТИОТ МЕСЕЦ МАЈСКИТЕ ОПЕРСКИ ВЕЧЕРИ ги исполнија термините на нашиот музички живот, во празнините успешно беа вклопени и неколку рецитали, со што месецот измина во знакот на музичката уметност. Од споменатите рецитали, последните два им припаднаа на Томислав Трпковски — контрабас и Нада Колунѓија — пијано.

Она што создаде некаква врска помеѓу двата разнородни настапи е посебниот интерес заради спецификата што ја нудеа. Додека Томислав Трпковски се обиде да направи целовечерен концерт на контрабас, Нада Колунѓија во рамките на акцијата „Млади на чекти" претстави еден одреден дел од музичкото творештво — музиката на XX век.

Рециталот на Томислав Трпковски не е прв од овој вид во нашиот град. Пред повеќе години Љупчо Самаџиски [illegible] два концерти од ваков вид. Секако дека централната дилема беше: дали воопшто инструментот е погоден за целовечерен солистички настап.

Неоспорно е дека контрабасот како фундамент игра значајна улога во оркестрите од различен вид, но од она што можевме да го чуеме на настапот не останавме убедени за можноста на креирање на една нова солистичка улога. Томислав Трпковски со одговорност и подготовка му пристапил на настапот, со што и репрезентираната интерпретација беше сосема коректна и на ниво, но сепак во рамките на можностите на инструментот. А тие се навистина ограничени. (Се работи за инструмент со изразено низок регистар, еднородна боја и мали технички возможности).

Можеби недостатокот на соодветна литература имаше некаков одраз и во крајниот впечаток, но дури и во едни такви односи не може да се очекуваат некои поголеми резултати.

Сето ова не би требало да значи дека гестот на Томислав Трпковски е за потценување, бидејќи настапот претставуваше ретка можност подобро да се запознаеме со овој инструмент и тоа преку една солидна изведба. Јагода Треневска — Наумова добро соработуваше, па преку тоа успешно ја изврши својата задача, која на моменти содржеше забележителни изведувачко-технички пробелми.

ВТОРИОТ НАСТАП, РЕЦИТАЛОТ НА НАДА КОЛУНЃИЈА, не беше соодветно посетен, со оглед на репрезентираниот квалитет. Можеби колебањата во изборот ја создаде и програмата, која беше исклучиво ориентирана на авторите од XX век, кон кои нашата пошироката публика се уште не гаи некои посебни афинитети. (На овој концерт беа изведени Сонатата бр. 3 оп. 46 на Кабалевски, Хонегер — Седум кратки делови, Месијан Vingt regar des surl'enfant-Jesus Барток — Шест багатели и Савик — (Свита).

Не требаше да измине многу време за да се увериме со каков пијанист се среќаваме. Колунѓија одлично го владее инструментот, поседува една цврста, би рекле „метална" пијанистичка техника од сите видови, а нејзиниот пијанистички израз содржеше посебно чувство и усет за карактерот на современата музика.

Меѓу репродуктивните музички уметници е раширено мислењето дека современата музика полесно се изведува, бидејќи е непозната. Како ретко кога присутната публика можеше да се увери во погрешноста на ваквиот став, зашто вистински изработената интерпретација далеку поуспешно и побрзо го воспоставува контактот меѓу изведувачот и слушателот.

Од сето она што го чувме на овој рецитал, а посебно заради изведувачката сигурност и сугестивност, следува дека Нада Колунѓија никако не спаѓа во категоријата под чиј наслов олеше и концертот, туку во редот на зрелите уметнички [illegible].

Димитрие Бужаровски